Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

atq; ordinare noscunt. Qd aũ dictum est
in selmon. nomen ē montis. & umbr̃ interpta
tur. que hic congrue diuina uirtus intel
ligitur. Ipa enim abestu uiolor nos defen
dit ac refic. ipa nob̃ celestia dona ccedit. sic
sce MARIE angelus annuntiaũ. Spc̃ scs
supueniet inte. & uirtus altissimi obumb
bit tibi. Et alibi. Subumbr̃ alarum tuarum
protege me. Hec ē umbra que in bono poni
tur. Deniq; laudem montis sequenti uer
su dicturus ē. Dealbabuntur aũ pontur
& in malo. sic in actib; aplor legitur. Pauaca
te domin̄ paries dealbate. Hoc & euglio
qq; testatur. Similes estis monumentis de
albatis. que plenas ossib; mortuor. Mon
tem di montem uberē. mons coagulat. mos
pinguis. Pq̃ nam speciem definitionis q̃
grece cataantilerin latine aduerbium dr.
exponit. ppha quis sit mons ille selmon q̃
supius dixit. Ac si diceret. Montem dico dm̄
saluatorē. Deq; esayas ppha cecinit. Erit ino
uissimus diebus pparatus mons domus do
mini in uertice montiũ. & eleuabit̃ sup
colles. & ibunt ad eum omes gentes. Addi
dit. Montem uberem. exq̃ ppetua & sua
ua fluenta descendunt. que hr irrigua
i celesti suauitate condita. Subumbr̃. Mons
coagulat̃. salicet ppt̃ paruulos nutriendos.
qui non esca corpulenta. sed coagulato lac
te potandi s̄. Addidit eciam mons pingu
is. quia fertilitate sua semp ubertinus est.
O mons breuiter quidem laudat̃. s; celestiũ
rerum q̃litate copios̄. exq̃ aque uiue pcur
runt. lac in paruulor salute pparatur. pin
guedo spũat agnoscitur. & q̃q̃d sume bo
num creditur. in montis istius ē gra cesti
tutum. Vt q̃d suscepistis montes uberes.
mons in q̃ beneplacitũ ē deo habitare i eo.
Dixit supi̇ monte debere intelligi dnm̄ salua
torē. s; nunc rephend̃ ppha nequis debeat
montes istos intelligere. qui aplor eminen
tie comparantur. quamuis & ipos pdi gram
uberes ee noscamus. Addidit. Mons in q̃
beneplacitũ ē do habitare in eo. Sed quem
monte deberemus aduertere. designat eu
dent̃. Xpc̃ enim solus ē mons. qui pat̃ com
placuit. ut in eo dem habitaret. sic ipe testat̃.
Hic ē filius meus dilectus. in q̃ m̄ bene cōpla
cui. Nam q̃d dic habitare in eo. & pat̃ i filio
utriq; cōmune ē. sic ipe in euglio dic. Ego
in patre. i pater in me ē. Cum q̃ dic in quo
beneplacitum ē do habitare in eo. in q̃ & in eo
quia cōmuni linguie n̄ inuenit pprium hoc
scptur̃ diuine ee dicamus. sic i m.lx.v.
psalmo dix̄. Iubilabimus in dipsiũ. Qtenũ
domin̄ habitauit usq; in finē. Illos montes
q̃s dixerat n̄ debere intelligi. q̃a de dno salua
tore loq̃batur. q̃ ē mons montiũ. & scs scor
i rex regum. & dns dnantiũ. Relinq̃d i redit
ad salutis auctorem. dicens montib; ut id ē
aplis inhabitare dnm̄ xpm̄. Usq; in finē sal
ad maiestatis sue pfectissimũ tmunũ. q̃ ē fi
nis sine fine. & bonor omniũ pfecta plenitu
do. Curr̄ di decē milib̄ multiplex milia
lentium. dns in illi insyna in sco. Consuetu
do ē scptur̃ diuine allegoric loq̃. ut cũ ali
ud dicat. aliud uelit intelligi. q̃d in hoc psal
mo positum frequent̃ inuenies. Vn̄ hic curr
rus sigtur̃ hominũ iuncta copulatio. q̃a
ita iunc̄ caritas scos̄. sic loris & iugis anima
lia sonantur. Un̄ & domin̄ ait. Iugum eni
meum suaue ē. & on̄ meũ leue. Scor ergo
unanimitas. currus ē dni. quem ille uelit
auriga insidet. & a duo lumtatis sue mini
terium salutari lege moderat̃. s; ut istum
currum ostendere n̄ equis dectiũ s; huma